

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
 pol leta " 6—
 četrt leta " 3—
 na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročilne se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
 pol leta " 9—
 četrt leta " 4-50
 na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto 28—

Upravništvo: Knaflcova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Nemci o češkem deželnem zboru.

Praga, 25. julija. V nemških krogih se o bodočem zasedanju češkega deželnega zbora jako pesimistično sodi. O novi akciji obeh veleposestniških strank na Češkem smatrajo Nemci, da se je vprizorila v dobrem namenu, razveseliti cesarja za njegovo osemdesetletnico s sporazumljenjem narodnosti na Češkem. Nemci so iznašli nov vzrok, zakaj se Čehi protivijo v detajlu razpravljati o narodno politični vladni predlogi za Češko-Čehi hočejo namreč počakati na rezultat letošnjega ljudskega štetja, ki se izvrši po maternem in ne po običajnem jeziku in ki bo za Čeha zato jako ugoden. Na podlagi rezultata novega ljudskega štetja so pripravljene Čehi se pogajati, ker jim številke ki jih izkaže novo narodnostno štetje, zasigurajo veliko večji narodnostni teritorij, kakor pa ga vsebuje dosedanja narodno-politična vladna predloga.

Posvetovanje v Poštorni.

Poštorna, 25. julija. Včeraj popoldne se je vršilo od društva »Komenski« sklicano posvetovanje zastopnikov vseh čeških strank, da se določijo vsi potrebni koraki, ki odvrnejo v narodnem oziru vso nevarnost, katera je nastopila za Poštorno zaradi znane resignacije večine občinskih odbornikov.

Srbski zunanji minister v Avstriji.

Dunaj 25. julija. Srbski minister dr. Milovan Milanović prispe danes na Dunaj in odpotuje takoj naprej v zdravilišče Marijine vari. V Marijinih varih se sestane z avstrijskim zunanjim ministrom grofom Aehrenthalom.

Položaj v Bosni.

Dunaj, 25. julija. V tukajšnjih političnih krogih je izzvala vest »Hrvatske Zajednice«, češ, da srbsko-hrvaški dogovor med poslanci v Bosni še ni definitivno sklenjena stvar, veliko začudenje. Govori se, da pomenja ta vest v glasilu Mandićeve skupine toliko, kakor da hočejo hrvaški posl. Mandićeve skupine na pritiski vlade odstopiti od sporazuma, sklenjenega s Srbi, zlasti kar se tiče zahteve glede obligatoričnega odkupa kmetov. Sporazum med Srbi in Hrvati je došel vladi popolnoma nepričakovano in je zanj hud udarec. Razumljivo je zato, da bo porabila vsa sredstva, da ta sporazum razbije in s tem sebi ustvari v saboru večino, s katero sedaj ne razpolaga. Vlada je baje celo pripravljena v svoje svrhe izrabiti osebo cesarja Frana Josipa, ki ga namerava pregovoriti, da bo vplival na franciškane, naj dosežejo pri poslancih »Hrvatske Narodne Zajednice«, da se odpovedo sporazumu s Srbi. (Te vesti se nam zde zelo fantastične, da jih ne moremo prav verjeti. Če bi pa bilo kaj resnice na stvari, apelujemo na dr. Mandića in njegove tovariše, naj se ne dajo premočiti od sirenskih vladnih glasov, zakaj sporazum, sklenjen s Srbi, je

dalekosežnega pomena za razvoj političnih dogodkov na slovanskem jugu. Opomba uredništva.)

V Macedoniji zopet vre.

Sofija, 25. julija. Več listov poroča, da je včeraj odšlo več voditeljev bolgarskih čet, ki so svoj čas pribežali čez mejo na Bolgarsko, v Macedonijo, da zopet organizirajo svoje čete in začno v Macedoniji četniški boj proti turškemu režimu, ki jako kruto postopa z Bolgari v Macedoniji. »Večerna Pošta« poroča, da so četniki Črnopolce, Apostolov in dr. že prekorčili bolgarsko mejo in da so že s svojimi četami udarili na Turce. Pri Berakovem, Petriču in Kumanovem je baje že prišlo do bojev in bitk med četniki in turškimi četami, vendar pa so podrobnosti teh bojev dosedaj še neznane. Kakor poročajo razni listi, se število četnikov vedno bolj množi in sploh vsi četniki, ki so svoj čas pribežali na Bolgarsko, zapuščajo Bolgarsko in se vračajo v Makedonijo. Posamezni oddelki štejejo po sto in več mož. Samo v okolici Kjustendila je zbranih nad 1000 četnikov.

Avstrijsko - patrijotični nemci iz Nemčije.

Karlovi vari, 25. julija. Poseben komite zdraviliških gostov iz Nemčije je sklenil, da postavi v Karlovih Varih spomenik cesarju Franu Josipu, da s tem proslavi 80 letnico cesarjevo, obenem pa 30letnico zveze med Avstrijo in Nemčijo.

Rusko - japonska pogodba in kitajska izjava.

Petrograd, 25. julija. Odgovor kitajske vlade na rusko - japonsko pogodbo tukajšnji listi najrazličneje tolmačijo. »Novoje Vremje« pravi: Kitajska vlada zapušča pot odpora proti ruskemu delovanju v Mandžuriji in se radi tega Mandžuriji odpira nova, dobra gospodarska doba.

Atentat na Maura.

Barcelona, 25. julija. Bivši ministrski predsednik Maura je došel v Barcelono, kjer so ga na kolodvoru pričakovali zastopniki civilnih in vojaških oblasti, barcelonemi škof, šef policije in številni njegovi prijatelji. Ko je izstopil Maura iz železniškega voza in se podal k svojemu prijatelju Ollivierju, se je preril v obližje 18letni trgovski uslužbenec Posas Roca in oddal na Maura dva strela iz revolverja. Prvi strel je zadel Maura in ga ranil na roki, z drugim strelom je bil ranjen arhivar škofa iz Oliveide. Napadalec so aretirali. Policija pa je aretirala tudi napadalecvega očeta in brata in uvedla preiskavo v ljudskem domu, ker se je mislilo, da ima sokrivce. Preiskava pa je bila brezuspešna.

Barcelona, 25. julija. Napadalec Posas Roca je izjavil, da ni nameral usmrtiti Maura. Hotel mu je dati le spomin za njegove reakcionarne odredbe ob priliki vstaje v Barceloni.

Barcelona, 25. julija. O napadalcu Posas Roca na bivšega ministr-

skega predsednika Maura se poročajo sledeče podrobnosti: Napadalec Posas Roca je izjavil, da je izvršil atentat iz lastnega nagiba, da nima nikakih sokrivcev in da ne pripada nobeni tajni družbi ali kaki podobni organizaciji.

Barcelona, 25. julija. Napadalec na bivšega ministrskega predsednika Maura Posas Roca leži težko ranjen v bolnici. Množica ga je namreč takoj po atentatu na Mauro strahovito pretepla in polocija ga je le z največjo težavo iztrgala iz rok razjarjenih množice, ki bi ga bila gotovo pretepla do smrti.

Morilec dr. Crippen.

London, 25. julija. Vesti, ki so se pojavile, namreč da so prijeli dr. Crippena v Ameriki in sicer v Cicagi, so se izkazale za neresnične. V Cicagi prijeta oseba je izkazala svojo identiteto. Angleška policija mrzlično zasleduje sledove dr. Crippena, toda strogo molči o vseh dosedaj dognanih dejstvih in sledovih. Tudi zadnjim vestem, da se dr. Crippen zasleduje na poti v Kairo, se mnogo ne veruje. Sodi se namreč, da hoče londonska policija spraviti javno pozornost na napačne sledove, med tem ko policija išče mrzlično morileca na popolnoma drugih sledovih. Dognano je namreč, da se je prefekt londonske policije z najboljšimi angleškimi detektivi napotil v Kanado.

Priznal umor, ker ni imel korajže, vzeti si življenje.

Pariz, 25. julija. Nedavno se je poročalo o nekem cunjarju, da se je javil pariški policiji, češ, da je pred 8. leti pri nekem kmetu umoril 5 otrok, za kar je bil kmet - oče po nedolžnem obsojen kot morilec svojih otrok. Policiji se je zdela ta samoočena sumljiva in pri njegovem zaslišanju je dognala toliko protislovij, da je bilo jasno, da je ovadba napačna. Zbiralec cunj je to končno tudi priznal. Kot vzrok, zakaj se je ovadil, je navedel, da mu življenje preseda, da pa nima toliko korajže, da bi samega sebe usmrtil. Vsled te ovadbe pa je upal, da bo obsojen na smrt ter tako rešen »nadležnega« življenja.

Zopetni umor dunajskih lopovov.

Dunaj, 25. julija. Včeraj zjutraj je našel stražnik trgovskega sodnika Ermolda na cesti mrtvega. Na vratu je imel globoko rano. Rana mu je bila prizadeta z nožem. Policija je dognala, da se je umor izvršil zjutraj v neki gostilni, kjer je Ermolda napadla zloglasna družba dunajskih »Plattenbruder«. Morilec, nek 20leten fant je že izročen oblasti.

Strašno neurje v Zgornji Italiji.

Milan, 25. julija. Včeraj popoldne med 3. in 4. uro je divjal tu močan vihar, ki je napravil v mestu in okolici ogromno škodo. V mestecu Saranno je vihar podrpl pri vseh industrijskih podjetjih dimnike, trgal strehe raz hiše, ruval drevesa iz zemlje in strahovito pustošil. Pri tem je prišlo tudi nekaj ljudi ob življenje.

Saranno, 25. julija. V celem mestu ni hiše, ki ne bi bila po viharju poškodovana. Vse hiše so močno poškodovane, nekaterim manjkajo dimniki, drugim strehe. Po nekaterih hišah so se pokazale tudi velike razpoke. V tukajšnjih predilnicah je po dosedanjih poročilih ubita ena oseba, mnogo pa težko ranjenih. V okolici pa se je ponesrečilo več ljudi. V Soloru se je zrušila vsled viharja ena tovarna in pokopala pod seboj delavce. Dosedaj je izpod razvalin izvečenih 14 trupel in mnogo težko ranjenih delavcev.

Milan, 25. julija. Glasom nadaljnjih poročil je včerajšnji vihar tudi v Pritarigiju prevrnil dimnike 10 predilnicah. Pod razvalinami je pokopanih mnogo delavcev in delavk; nekateri so našli pri tem smrt. V Casolariju je udarila strela v neko hišo in jo popolnoma porušila. Pokopanih je pod razvalinami več delavcev. Mrtvih je 14, ranjenih 20, med temi dva težko.

Milan, 25. julija. Kakor se nadalje poroča iz Saranno, so tri osebe mrtve. Kakor se zatrjuje so tudi druge občine v okolici Saranna vsled viharja močno prizadete, mrtvih je istotako mnogo, toda natančna poročila manjkajo, ker je vihar strahovito divjal, rušil vse, hiše, drevesa, tovarniške dimnike in tovarne same. Telegrafične in telefonske zveze so potrpane. Prefekt province je odpisal v prizadete kraje vojaštvo na pomoč.

Milan, 25. julija. Ciklon je tudi v Mosciano Milanese napravil pri tovarnah in hišah ogromno škodo. Pri tem je bilo ubitih 15 oseb.

Milan, 25. julija. Tekom včerajšnjega popoldne so došla iz po viharju prizadetih krajev sledeča podrobna poročila: V predilnici v Vassanghelli je bilo ubitih 8 oseb, mnogo delavcev in delavk pa težko in lahko ranjenih. V predilnici San Vittore so ubite 3 osebe, 30 oseb je težko ranjenih. V predilnici Sanguiniero so mrtve 3 osebe. V predilnici Moglio Rogalo je ubilo eno delavko; ravno tako so tudi druge predilnice, kakor v Guliate, Rovellana, Canta in drugod mnogo trpele in je povsod tudi mnogo človeških žrtev. Na polju je škoda ogromna, mnogo hiš je popolnoma zrušenih.

Milan, 25. julija. Po došli poročilih je zahteval sobotni ciklon v celem 50-60 človeških žrtev. Število ranjenih znaša več sto. Najbolj je divjal vihar v mestecu Saranno in okolici. Tudi v mestu Bustarsittu je škoda ogromna. Ravno tako tudi v Legnaro. V okolici Monca je vihar strahovito divjal. Pokvaril je tudi kapelico, zgrajeno v spomin kralju Umberto. Povsod so se pričele pomozne akcije.

Velikanska tatvina.

Fankobrod, 25. julija. »Frankfurter Zeitung« poroča iz New Yorka, da je iz blagajne ruske poslaniške agenture dosedaj že neuruiran storilec izmaknil 70 milijonov dolarjev. (Op. uredn.: Zveni jako ameriško.)

Kako se plačuje narodno izdajstvo?

Po septemberskih dogodkih se je klerikalno časopisje držalo nasproti Nemcem nad vse rezervirano. S tokom javnega mnjenja je moralo plavati, ker bi sicer klerikalci izgubili vse simpatije v širokih narodnih masah, toda da bi odločno nastopili proti Nemcu, v toliko niti septemberski dnevi niso mogli vplivati na klerikalce in njihova glasila.

Ko smo izročili materi zemlji smrtne ostanke nedolžnih žrtev, so se udeleževali splošnega narodnega žalovanja tudi klerikalci.

Dr. Šusteršič in plemeniti Šuklje s Kamna sta se takrat kazala po Ljubljani z žalnimi znaki.

Ljudje so jih gledali in se čudili, pri sebi pa so si mislili: »Saj ti klerikalci vendar niso taki, kakor se jih slika«.

Par dni kasneje je pa izšlo pismo škofa Antona Bonaventure na grofa Barbota, v katerem je škof z veliko ogorčenostjo grajal slovensko prebivalstvo Ljubljane radi septemberskih dni, izražal svoje simpatije »trpečim« Nemcem v Ljubljani ter se toplo zavzel za nemško »Kranjsko hranilnico«.

Vzpričo tega pisma se je zavzela vsa javnost ter jela strme spraševati: »V teh težkih dneh za Slovence je škofa sama sladkoba nasproti Nemcem, za padle nedolžne slovenske žrtve pa nima škof, ki je vendar sin slovenske matere, nobene besede sočutja in sožalja?«

Takrat so jeli prvič vstajati dvomi, ako ni škof v tajni zvezi z Nemci, oziroma z nemško »Kranjsko hranilnico«.

In ta domnevanja so se od dne do dne bolj zgoščavala, dokler se ni spremenila v popolno gotovost, da se je škof dal v službo »Kranjske hranilnice« zgolj zaradi ljubega Mamonca.

Izvedelo se je, da je »Kranjska hranilnica« segla škofu pod pazduho za njegove šentvidske zavode z naravnost kraljevskim darom in je koj na to odprla svojo zakladnico in žrtvovala 25.000 kron za šenklaške orglje.

V tistih dneh je na to priobčil »Domoljub« članek, v katerem do nebes povzdiguje »Kranjsko šparkaso«, devlje v nič slovenske denarne zavode in priporoča slovenskemu ljudstvu naj svoje prihranke daje v shrambo edino nemški »Kranjski hranilnici«.

Te dni pa smo imeli priliko čitati v »Slovenecu«, kako se »Kranjska šparkasa« s klerikalne strani zagovarja, ker je mestni občini odpovedala poslopje, v katerem je nameščena realka.

Kaj pa to pomeni, smo se vprašali ter se takoj domislili, da mora za tem tičati nova — kupčija.

In nismo se motili!

Klerikalci s škofom na čelu so zopet za Judeževce azerbajkanske prodali slovenske narodne stvar. Kakor je znano, je škof opustil Alojzijeve, v kateri zavod so se sprejemali brezplačno ali pa proti nizki plači gimnazijski dijaki.

Mesto tega bi se naj Marijanišče preustrojilo v dijaški internat v velikanskem obsegu.

Z zgradbo tega internata se je že pričelo.

In kdo je dal denar za to zgradbo?

Nihče drugi kakor nemška »Kranjska šparkasa«!

Darovala je 20.000 kron, posodila pa 140.000 kron!

Ali ni to splenden zavod?

Da, splenden zavod, zlasti ako se uvažuje, da za to svojo dobroto ni zahteval ničesar drugega, kakor to, da »Slovenec«, »Domoljub«, »Bogoljub« in ostali klerikalni časopisi jemljejo »Kranjsko šparkaso« v zaščito, jo zagovarja pred upravičenimi napadi slovenskega časopisja, ter jo priporočajo, naj v njo pridno nosi v shrambo svoje s krvavimi žulji prisluzene groše slovensko ljudstvo!

Ali ni to izvrstna kupčija, popolnoma vredna klerikalnih brezdomev?

Stavimo to v znanje slovenski javnosti, da razmišlja o tej kupčiji in si ustvari svojo sodbo.

Mislimo, da jih ne bo med nami, ki imajo le še iskrico narodnega čustva, ki bi se s studom ne obračali od propadle brezdomovinske bande, ki za denar prodaja najljubejšim našim sovragom eminentno narodne interese?

Za Judeževce groše se pehajo klerikalci za nemško »šparkaso«, za tisti zavod, ki vzdržuje vse šulferajnske šole na Kranjskem, ki vzdržuje tudi protestantsko šolo v Ljubljani, za zavod, ki s slovenskim denarjem drži pokonci vse nemštvo in nemškutarstvo, kar ga je na Kranjskem!

Slovinci, brez razlike strank, vprašamo vas, ali zaslužijo ti brezvestni ljudje kaj drugega, kakor da se jim zabrusi v obraz: »Fej, izdajice, med poštenimi Slovenci za vas ni več mesta!«

Baron Schwarz nasproti klerikalcem in nam.

Klerikalno časopisje je imelo leta 1907 po dovršenih državnozborskih volitvah celo kopo tožb na vratu. Vse te tožbe so bile za obtožene urednike zelo nevarne, tako nevarne, da so ti gospodje iskali rešitve v tem, da so neznano kam izginili iz Ljubljane.

Vkljub temu so pridržali odgovorno uredništvo svojih listov. Javnost in tudi oblast je za to vedela, ker je bilo to zabeleženo v naprednih časopisih. Ker so gospodje pri vladi, zlasti pa deželni predsednik Schwarz, zelo vneti in marljivi čitatelji naprednih listov, pred vsem pa »Slovenskega Naroda«, so pač morali izvedeti, da so se odgovorni uredniki klerikalnih listov odtegnili razpravi z begom v inozemstvo. Vedeli so torej, da po odgovornega uredništva ne opravljajo tisti, ki so podpisani na listu. Dasi se je potemtakem izvršila fakična izprememba v uredništvu — saj se za dotičnike ni vedelo, dokaz tega brezuspešnega poizvedovanja sodišča po adresah — vendar objektivnemu in nepristranskemu baronu Schwarzu ni prišlo nikdar na misel, da bi jih denunciral radi § 11 tisk. zak. In zakaj ne? Zato, ker veljajo drugi zakoni za naprednjake, ki se zavedajo svoje narodnosti, drugi pa za klerikalce, ki se dajo vsak trenutek prodati tako gospodom na Bleiweisovi cesti, kakor zlatemu teletu v »Kranjski hranilnici«. Ali ni res, gospod Božidar Černe?

Ponesrečena klerikalna prireditel.

V Selcah se je vršil večeraj ljudski shod, ampak ne za kmete-volilce, temveč za »čuke« in »Marijine device«, ki so bile komandirane po blagoslovu na shod. Med drugimi je govoril tudi poslanec Demšar. Po govorih naj bi se bila vršila ljudska veselica, pa ni bilo pravega razpoloženja. Veselica se je prav kmalu končala, ker ni bilo občinstva. Zvečer je čikal tu in tam kak zaostali ptič, »čuk«, in čakal kakšno sovičico, druge nesreče ni bilo.

Radovednost v kazini.

V soboto zjutraj so v kazini z veliko nestrpnostjo pričakovali »Slov. Naroda« in sicer radi napovedanega članka o baronu Schwarzu kot ovaduhu. V kavarni je bila zbrana malodane vsa deželna vlada. Ob eni so poslali v tiskarno po list. Ker pa smo ob tem času poslali list šele v cenzuro, a se nismo hoteli izpostaviti nevarnosti, da bi nas vladni gospodje, kakor imajo običaj, ovadili, da smo list razširjali še predno je bil predložen v cenzuro, je odšel poslanec visoke deželne vlade praznih rok. Ker vemo, da je stalo gospode z vladne palače mnogo žrtve, da so morali radi »Slov. Naroda« prebedeti do zgodnje jutranje ure, si ne moremo kaj, da bi ne izrekli svojega obžalovanja, da jim nismo mogli biti na uslugo. To naše obžalovanje je tem iskrenješe, ker se zavedamo, da smo s tem ukradli par ur dragocenega spanja možem, ki nujno potrebujejo odpočitka po napornem in nad vse zaslužnem delu za — ljudski blagor.

Kaj pa to?

Govori se, da namerava g. Schneider prodati stavbišče na vogalu Miškočeve ceste in Slovenskega trga nekemu nemškemu društvu. Baje je cena zelo visoka, pravijo, da 50 kron za kvadratni meter. Koliko je na tej stvari resnice, ne vemo, beležimo jo kot kronisti.

Požar v potoku pri Novem mestu.

Velik požar je v petek popoldne vpepelil skoraj celo od Novega mesta eno uro hoda oddaljeno vas Potok pri Valtji vasi. Ogenj je nastal okrog 3. popoldne in nepričakovano urno je bila cela vas v plamenu. K nesreči so bili ljudje ravno na polju. Požar se je razširil v naglici radi vetra in slamnatih streh. Zgorelo je 14 hiš in gospodarskih poslopij, vse žito in seno, naloženo v kozolcih in skednjih. Zgorel je tudi en otrok, ki ga je oče sicer otel iz goreče hiše, a ga dejal na skedenj, ki je pozneje tudi zgorel. Osem gospodarjev je brez strehe, le trem je prizanesel požar. Požarne brambe iz sosednje Valte vasi, Toplic, Novega mesta in Sv. Petra, ki so obveščene prihitele na pomoč, so mogle ogenj samo omejiti in pogasiti pogorišče. Ker je bilo le par posestnikov zavarovanih, znaša zavarovalnina le malenkostno svoto proti škodi požara, ki se ceni nad 40.000 K. Komisijska, ki se je napotila v soboto popoldne na mesto nesreče, ni mogla dognati, kdo bi bil povzročil požar. Domneva in govori se, da so krivi otroci, ki so se igrali kakor sploh z ognjem.

Jubilej »Bralnega društva« v Železnikih.

Tukajšnje slov. bralno društvo je obhajalo večeraj 25letnico svojega obstanka. Slavnost je nad vse sijajno uspela in bila ob enem tudi impozantna manifestacija za napredne ideje. Ob pol 3. popoldne se je vršil sprejem vseh došlih bratskih društev z zastavami pod velikim slavalokom pred trgov, kjer je podpredsednik društva, g. Klopčič, pozdravil došle goste. Sprevod, na čelu vojaška godba in domači Sokoli, je na to odkorakal na Glavni trg, kjer je gđna. Košmelj v a spregovorila v imenu narodnih gospodičen in pripela društveni zastavi krasen trak kot dar rodoljubnih železniških mladenk. Na slavnosti je spregovoril in čestital tudi zastopnik društva »Zveze slov. izobraževalnih društev« g. prof. J u g iz Ljubljane. Na to je bil pohod skozi Železnike, kjer so vihrale s hiš slovenske trobojnice. Ob 4. popoldne se je pričela na vrtu gospoda Thalerja prava ljudska veselica, ki se je udeležilo nad 500 ljudi. Slovensko bralno društvo v Železnikih hodi pa v naprej po za-

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti. (Dalje.)

»Kosmatin grdi, nemarni,« se je ljutila šivilja. »Iz samega krščanskega usmiljenja mu šivam njegove umazane hlače, pa mi napravi tako sramoto. Kaj bodo ljudje mislili o meni. Nazadnje bo še kdo rekel, da še kaj imam s tem človekom.«

In jezno je zgrabila še vedno nezašite hlače in jih treščila pred noge Angeliku, ki je stal nepremično pri peči kakor kip in debelo gledal besnečo šiviljo. Že se je hotel pripogniti, da bi hlače pobral, ko se je zasmilil eni izmed navzočih žensk.

»Potrpajte malo, gospod,« mu je rekla, »vam bom pa jaz posodila hlače. Pri nas stanuje francoski oficir, ki ima tudi civilno obleko. Koj vam prinesem njegove hlače.«

In prinesla mu jih je res hitro, in Angelik se ji je zahvalil z izbranimi besedami in v cerkvenem slogu tako toplo, da jo je ta zahvala globoko ganila.

»Noben duhovnik ne zna tako lepo govoriti,« je mehko dejala gi-

njena ženska. »Za ubogo vdovo, ki ji nihče ne privoščil dobre besede, so taki trenutki prava tolažba.«

»Vdova — tolažba« — si je mislil Angelik in v svojem srcu sklenil, da se s to, tolažbo potrebno vdovo, prav temeljito seznani, če je le količjak v dobrih razmerah.

Zato je ponovil svojo zahvalo še za nekoliko stopinj topleje in dal vdovi roko. Pri vratih pa se je obrnil k šivilji, ki ga je prej tako grdo oštevala in z globokim grobnim glasom ji je rekel:

»O, ženska, nekrščanska! O, ženska, slabih misli in trdega srca. Vedi, kaj te čaka. Dokler boš živela, te bo pogubljen angelj vsak teden enkrat s palcem v oko dregnil, po smrti pa prideš v pekel in hudiči te bodo na stranišču imeli za papir na veke vekomaj.«

Mogočno je Angelik trikrat zamahnil z roko proti stari šivilji, ki je trepetaje gledala strašnega moža in je potem s trdimi koraki naglo odšel. Bil je sam s seboj jako zadovoljen.

»Dobro sem jo izpovedal,« se je v mislih sam hvalil, »dobro sem opravil. Sploh znam babnicam glavo prati da je kaj. O, nisem bil ne zadnji med kapucini. Ravno nasprotno. Če je bila babnica še tako trda in zakrknjena, mene se ni ubranila in še vsako sem ugnal. Škoda, da ne znam

nič drugega poštenega. Če bi mi vsaj dovolili, da smem za svoj račun duše reševati. To bi bila kupčija. Kočijo bi lahko imel in še grajščino bi si lahko kupil. O, dokler bodo babnice brenčale, se bo kapucinom vedno dobro godilo.«

V prijetni zavesti, da se ni treba ničesar več bati, je Angelik porabil ta dan, da si je najprej preskrbel novo stanovanje in novo obleko, kajti dosedanja njegova obleka se je bila v zaporu močno pokvarila. Iz previdne štedljivosti si je tudi novo obleko nabavil pri starinarju, a to pot je šel v prodajalno, katere lastnik je bil dobro zapisan v kapucinskem samostanu. S svojo cerkveno zgovornostjo je Angelik moža res premotil tako, da mu je obleko dal za polovično ceno in mu povrh še povedal vse mogoče in nemogoče novice, za katere je znal Angelik s katehetsko spretnostjo in temeljitostjo izpraševati. A raj je moža še tako sukal in pestil, spravil je iz njega same stvari, ki ga niso dosti zanimale in ničesar tega, kar bi bil rad vedel.

Zanimala ga je namreč pa samo Adelgunda. Spoznal jo je bil po glasu, ko se je smejala njegovim strganim hlačam. Nekoliko ga je to pomirilo, saj je sedaj vedel, da živi v Ljubljani in da se nič več ne skriva. A kje da je, kaj da dela, kje bi jo mogel dobiti, to so bile zanj še uganke,

katerih mu sicer o vseh čenčah dobro podučeni starinar ni mogel rešiti. Toliko več pa je vedel povedati pobožni mož o razuzdanih framazonih, ki prirejajo v redutni dvorani poleg cerkve Sv. Jakoba nesramne plesne in o malopridnih francoskih oficirjih, ki imajo v svojem kopališču na Starem trgu vsak teden dvakrat pojedine, katerih se udeležujejo tudi ženske, ki časih nimajo nič drugega na sebi, kakor figova peresa.

Angelik je vzel to na znanje z glasnimi kliki »oh, groza« — »oh svet pokvarjeni« in s tiho mislijo, da bi se prav nič ne branil povabila na tako priredbo.

Zapustil je starinarja z zadovoljstvom v srečo, da o sebi samem ni ničesar izvedel.

»Ti ljudje še nič ne vedo, da nisem šel živ v nebesa,« je govoril sam s seboj. »Najbrž verjamejo še zdaj, da se je zgodil čudež. Morda mi bo to še prav prišlo. Kuto, v kateri je Adelgunda ušla iz samostana, imam še in jo bom dobro hranil. Kdo ve, če je še ne bom rabil. Denarja imam že nekam malo in misliti bo na prihodnjost.«

Korakajoč za vodo je prišel do rlice, v kateri je stala hiša, kjer je slekkel svojo lastno kuto in jo s sandalimi vred pustil za vratni, zaznamovanimi z ničlo. Obstal je pred hišo.

črtani poti in drži mogočno kvišku svoj prapor: »Naprej, zastava Slave!«

Sneg v juliju.

Vreme se je letos takorekoč zmešalo, morda iz same žalosti nad gotovimi slovenskimi vremenskimi preroki. Včerajšnje jutro so letoviščarji po Gorenjskem kaj začudeno gledali, ko so stopali v nenavadno hladno jutro in opazali, da so najvišji vrhovi Julijskih Alp in Karavank nekako od 1900 in višje odeti v novo sneženo odejo. Včerajšnja jutranja nevihta je bila namreč v teh krajih združena z zameti. Še slabše pa je po došlih nam poročilih na Koroškem in Solnograškem. V okolici Lovca in Sv. Vršarja na prim. je sneg zapadel do Zajezera, v Visokih Turah pa prav do doline za čevljev visoko. Seveda sneg ne obstane, vendar pa so čudni ti nenavadni letošnji vremenski pojavi. Čas bi že bil, da se preobne na bolje.

Nevihta.

Včeraj že zgodaj zjutraj je zatemnelo nebo, začelo se je bliskati in grmeti, in nastal je nenadoma vihar ter lil dež. Vihar je bil tak, da se je igral z drevesi, kakor otrok s šibo. Tulil je tako, kakor bi se bili vsi levi vroče Afrike drli pred odhodom na plen. Nanesel je dežja po raznih hodnikih, da je tekla voda z njih, kakor s strehe, metal je s strehe opeko in na južnem kolodvoru je celo potrgal železne strehe, pri nekaterih dimnikih. Sadržja je vihar otrsela zelo mnogo ter s tem napravil sadjerejem znatno škodo. Ljubljana je vsled naliva nenadoma izredno rastla in se vali po strugi rjava, kakor lena Mura. Po 8. uri zjutraj je postalo vedro, potem se je vreme precej časa zelo »kislo« držalo, a popoldne pa je zopet jelo pripekati vroče poletno solnce. Zares, izredno poletje!

Policijske vesti.

Z nožem.

Včeraj po polnoči se je v neki gostilni na Dolenjski cesti vnel med gosti prepir, pri katerem sta bila soudeležena delavca Matevž Dremelj, rojen 1891. v Dragi v litijem okraju, in neki Kumelj. Ko so zapustili gostilno, so se spravili na Kumelja in ga pretepli s žilovko. To pa Dremelju še ni bilo zadosti. Potegnil je iz žepa nož ter z njim sunil Kumelja med leva rebra in ga težko telesno poškodoval. Kumelja so odpeljali z rešilnim vozom v deželno bolnico, Dremelja pa v zapor.

Onesvestil

se je predvčerajšnjem v neki gostilni v Kolodvorski ulici samski železoli-var Hnerik Čihak z Dunaja. Ko je

»Če bi prišla taka tercijska pošast, bi jo lahko vprašal, če se je iz te hiše kapucinski pater Angelik živ vzdignil v višave,« je menil. »Malo bom le počakal.«

Ko je stopil na prag mu je udarilo na uho nekako šušljanje, enakomerno polglasno žebiranje, ki ga je napotilo, da je na prstih šel po veži do vogala, kjer se je začel hodnik. Previdno je pogledal izza vogala in presenečenja mu je zastala sapa.

Vrata z naslikano ničlo so bila odprta in v svitu dveh sveč je zagledal svojo na zidu visečo, s cveticami okrašeno kuto, okrog katere je klečalo sedem vzdihujočih in enakomerno polglasno žebrajočih žensk.

»O ženske krščanske,« so šepetale njegove ustne, »ve res zaslužite, da se kapucinski pater Angelik enkrat spusti z jasnih višav in se vam prikaže na tem kraju, ki ste ga posvetile njegovemu spominu.«

Zapustil je hišo veselega srca, da si okrepča telo, kajti ves dan ni bil ničesar zavžil.

»Pameten človek se o pravem času pripravi za vse slučaje. — Ker bom po svoji smrti najbrž pogubljen, se moram že zdaj navaditi pekla, ergo, pojdem v »Pekel«, pa naj se tudi zopet opijem v tem breznu skušnjav.«

(Dalje prihodnjic.)

nekoliko povečerjal, mu je prišlo slabo, nakar se je zgrudil. Poklicani zdravnik je konstatiral, da se je Čihak onesvestil valed tega, ker že dlje časa ni nič jedel. Bil je prepeljan s rešilnim vozom v deželno bolnico.

Kaj se vas predrzaja.

Vojaki 27. pešpolka so v soboto ponoči zopet razgrajali po mestu. Po polnoči jih je prišlo iz kazinske restavracije cela tropa in so bili nekateri celo oblečeni v civilno obleko. V Šelenburgovi ulici jih je zbral skupaj nek četovodja tega polka in jim potem poveljeval. Med groznim krohoto in klicanjem so se pomikali po Dunajski cesti v Franciskansko ulico, kjer jim je prišel nasproti policijski stražnik in jih s pomočjo nekega narednika razgnal.

Tatvina koles.

V soboto ponoči je dosedaj še neznan tat ukradel iz neke veže v Florijanski ulici ključavničarskemu mojstru Ivanu Pustu »Preciosa« kolo, vredno 100 K. Pozor pred nakupom.

Izgubljeno in najdeno.

Posestnica Marija Fabjanova je izgubila belo svilnato ruto. Nek nadporočnik je izgubil zavitek z rokavicami. Natakarija Franciška Završanova je izgubila denarnico, v kateri je imela 38 K denarja. Hlapec Ciril Gerjol je izgubil denarnico, v kateri je bilo do 18 K denarja. G. Lavoslav Birk je našel zlat uhan z briljantom. Posestnik g. Josip Hudovernik je našel bankovec za 10 kron.

Razne stvari.

* Največji človek na svetu je baje v Ameriki in sicer je to rojen Amerikanec. Njegova visokost znaša 2'48 m. Čudno je na njem to, da ni v otroških letih prav nič kazal, da se bo kdaj tako razlikoval od drugih ljudi. Ko se je narodil, je tehtal samo 3'628 kilograma. Šele od četrtega leta naprej se je začel čudovito razvijati. Z desetim letom je bil že 1'82 m visok in z osemnajstim letom je dosegel svojo sedanjo velikost. V nasprotju z drugimi velikani, je amerikanski Golijat zelo izobražen, kajti izvršil je vse študije z dobrim uspehom. Zelo vnet je za šport in za atletiko. Njegova moč popolnoma odgovarja njegovi velikosti, vzdigne namreč z eno roko pet centov.

* Pretepi med francoskimi vojaki in španskimi policisti. V Casablanci je prišlo med francoskimi vojaki in španskimi policisti do pretepa, katerega so se udeležili tudi civilisti. Nek civilist je ustrelil španskega policista. Več drugih oseb je ranjenih.

* Ljubavna tragedija. Krojaški mojster Bernard Scholich na Dunaju je imel ljubavno razmerje s hišino Boženo Štepankovo. Pred nedavnim časom se je odpeljal v Lipsko. Dekle mu je pisalo, da konča razmerje. Scholich se je vrnil na Dunaj, da odvrne Štepankovo od tega njenega sklepa. Ko se je pa branila, jo je z dvema streloma težko ranil. Nato si je pognal kroglo v glavo ter obležal mrtev.

* Proti Slovanom. Narodno-socialistični urednik A. Svoboda v Pragi je bil radi protivojaške propagande obsojen na osem mesecev ječe. Kasacijski dvor je vsled ničnostne pritožbe sodbo razveljavil. Pri novi obravnavi je bil Svoboda obsojen na šest mesecev. Vsled pritožbe državnega pravdnika je višje deželno sodišče v Pragi zvišalo kazen na trinajst mesecev.

* Japonska cesarica je dovršila pravkar svoje šestdeseto leto. Cesarica Haruko je bila rojena l. 1850. kot tretja hči dvorjana Tadeka Iki. L. 1868. se je omožila s cesarjem Mutsuhitom. Za politiko se ni brigala, zato pa tembolj za reveže in pa za umetnost. Sama se peča s pesništvom in velja za znamenito pesnico. — Šestdesetletnico cesarice so po celem Japonskem slavili z velikimi slavnostmi.

* Samomor mesarja. Predvčerajšnjim smo na kratko poročali, da se je v Lincu obesil nek mesar. Ta mesar po imenu Mayrbäurl se je naj-

prvo obatrelil, potem se je pa obesil na žico. Iz pisma, ki ga je zapustil, se razvidi, da je bil žrtev sedanje agrarne politike. Mayrbäurl, katerega so imeli za zelo bogatega, označuje se poslabšanje razmer v mesarskem obrtu za motiv samomora in statistično dokazuje, da se je razmerje med nakupno in prodajno ceno v zadnjih dveh letih na škodo mesarjev poslabšalo. Navzlic temu, da je jako skromno živel, stoji pred deficitom. Mayrbäurl očita vladi, da je ona s svojo politiko povzročila te razmere, ter ji posebno očita, da noče dovoliti uvoza živine. Če se to kmalu ne zgodi, naj vsi ministri in vse vlade v zrak zlete z zrakoplovi in baloni.

* Pet let v ječi v lastni hiši. Kako daleč pritira človeka bolesta ljubosumnost, priča dogodek, ki se je te dni razkril pred javnostjo v bližini Neaplja, o kojem smo že na kratko poročali. Mihael Rea, bogat vinski trgovec, je mnogo let srečno živel s svojo ženo v svoji hiši, ne daleč od Neaplja. Rea je zdaj star 43 let in je oče enajstih otrok. Pred dobrimi petimi leti se je naselil v njegovem srcu dvom o zvestobi njegove žene. Postal je naenkrat ljubosumen. Očital je ženi, da ga vara, da se peča z lastnim bratom. Ta misel je Reo tako preobvladala, da je zblaznel, kajti drugače si njegovega dejanja ni mogelče razlagati. Napravil je v svoji hiši več oddelkov, v vsak oddelek zaprl po enega člana svoje rodbine, polovico pa zamrežil. Žena in otroci so bili v največjem strahu, ker jim je Rea grozil, da bo ustrelil vsakega, ki bi klical na pomoč. Čez leta so se jetniki kolikor toliko privadili na svojo ječo. Zadnji čas je oče pustil svoja starejša sinova na male izprehode pred hišo. Sinova sta slednjič prišla v dotiko z ljudmi katerim sta povedala, kako je oče napravil z družino. V par dneh se je pokazalo pred hišo pet orožnikov in dva bolniška strežaja, predno pa so prišli v hišo, so morali postreliti cel kup psov, ki jih je imel Rea, da so mu varovali njegove jetnike. Ko je Rea začul pred hišo streljanje in lajanje, je počasi odprl vrata, toda v tem trenutku sta mu vrgla strežaja vrv okrog vratu, na kar so ga zvezali in odpeljali v blaznico. Jetniki so bili vsled gladu komaj še pri življenju. Izkazalo se je, da je prišla rešitev prav v zadnjem času, kajti v hiši že ni bilo skoro nikakih živih.

* Nad sto let stari ljudje. Kakor poroča »Materinska Riječ« je v Argentini mnogo oseb, ki so stare nad 100 let. V Rosario de Santa Fé živi starka, ki je stara 102 leti. V Buenos Airesu so umrle pretekli mesec štiri starke in sicer neka Španjolka, stara 101 leto in tri Argentine v starosti 100, 105 in 111 let. V mestu Cordoba žive 4 sestre in sicer Lucija Avalo, vdovela Cortez, stara 130 let, Klavdija, vdovela Cortez, stara 125 let, Dolores vdovela Ciriaka, stara 115 let in najmlajša, Amadea, stara sto let, je še — gospodična.

* Dvojni samomor v vulkanu. Iz Japonske se poroča, da sta se nastanila 3. t. m. v nekem hotelu na vznožju vulkana Asama mož in žena, na videz iz boljših krogov. Zjutraj sta zapustila hotel ter se podala v spremstvu gorskega vodnika na vrh Asame. Ko sta dospela na vrh vulkanovega žrela, sta se objela ter spustila v grozoviti prepad, v kipečo lavo. Iz papirjev, ki sta jih pustila v hotelu, se je dognalo, da je ujama nekdanj lepše solnce sijalo, toda neprestane nesreče so ju pripravile na beraško palico.

* Transafriška železnica. V par tednih steče po novi afriški progi, ki veže sever in jug tega kontinenta, prvi vlak: transafriška železnica bo dogotovljena in oddana prometu. O gradnji te nove važne železnice se ni dolej v javnosti slišalo takorekoč ničesar. Angleži so jo gradili brez hrupne reklame — kakor pač znajo le Angleži. — Železnica se začne v Kapuskem mestu pri Rtiču dobre nade, teče od tod po rodovitnih pokrajinah proti severu, preseka dolge gorske vrste in stopa v puščavo Karraa. Železnica prestopi reko Vaalu, teče mimo mesta Kimberleye in po meji bur-

ške države k Mafekingu. Nato se dotika železnica velike postaje Šošong, ki leži že v deželi Hotentotov. Železnica teče nato po deželi Bantu. Železnica je enolična in šele pri reki Zambezi se prično spet gore. Z vlaka, se bodo prav lepo videli velikanski Viktorijini slapovi; Angleži so jih že jeli izkoriščati za proizvajanje električne sile. Skozi deželo Njasa gre železnica k jezeru Tanganjika, čez katero se bodo vlaki prevažali na parnikih. Na drugi strani jezera teče železnica ob reki Russisi do Albertovega jezera. Pri tem jezeru se železnica združi z železnico vzhodne kongske države. Nato teče po ogromnih pragozdih in že se bliža starodavna egiptovska dežela, kjer se železnica dotika Kartuma in Kaira, ter slednjič dospe v Aleksandrijo. — Brez dvojbe so Angleži s transafriško železnico izvršili kulturno delo ogromne cene.

Najnovejše vesti.

Stoletna starka — povod nemirov.

R. — Skoplje, 25. julija. V Kočuri je umrla starka, stara 110 let. Ker jo je vsa občina visoko čislala, so ji hoteli prirediti posebno sijajen pogreb. Toda oblast ni dovolila cerkvenih obredov in je celo prepovedala duhovniku, da bi jo pokopal. Pogreb se je vršil brez duhovnika, kar je ljudstvo tako razburilo, da je hotelo napasti vladne organe. Posredovati je moralo vojaštvo, ki je več kolovodij aretovalo.

Kolera na Ruskem.

Petrograd, 25. julija. Kolera je v mestu jako razširjena. Pred par dnevi je obolelo v mestu čez 50 oseb na kolero.

Poskusi z letalnimi stroji v Švici.

Curih, 25. julija. Tukaj se je postavil poseben komite, ki hoče razpisati veliko nagrado za polet čez Simplon. Vlada da odboru v ta namen velike podpore, tudi na ta način, da se bodo po železnicah prevažali brezplačno letalni stroji itd.

Rusija in Mandžurija.

Petrograd, 25. julija. V nasprotju s poročili inozemskih listov, da je poslala ruska vlada v Mandžurijo čete, se uradno razglša, da je odšlo le 20 vojakov v Ulja Sutej, ki so namenjeni za stražo ruskega konzulata.

Za kratek čas.

— »Gospodična, jaz vas ljubim! Iz vsega srca...«

— »To je pa prav lepo, a ko bi vas tudi hotela poslušati, bi mi s tem ne bilo pomagano. Vi ste že ves onemogel.«

»Motite se, gospodična. Jaz sem pravi Vezuv.«

— »Vi — ? —!«

— »Da! Vsak dan kadim in plujem. Ali dela Vezuv kaj drugega.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

V založbi
„Narodne knjigarne“
v Ljubljani.
je pravkar izšel
zgodovinski roman iz francoskih časov
„Ljubezen“
Končanove Klare
Spisal Fr. Remec.
Cena broš. K 1-50, vez. K 2-50,
po pošti 20 v več.
Ta roman je vzbudil že v podkastu „Slov. Naroda“ občno pozornost ter se je moral na spletno zahtevno poslati.

Razne prevode

iz nemščine v slovenščino
cirkularjev, pisem in drugih tiskovih
oskrbi osem v tej stroki izvešbar
uradnik.

Naslov v upravitelstvu „Slov.
Naroda“.

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštenu povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 kron. 2073

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo
v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.310-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pre-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2% z 1 1/2% na amortizacije ali pa po
5 1/4% brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštne hranilnice račun št. 628.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnica: zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— Eskontira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi
pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica:
K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni zaklad:

K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po
4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
domač slovanski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamči za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za otrok.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

1

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: »Svoji
k svojim!«

Osamosvojimo se na
narodno - gospodar-
skem polju!

Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlač-
nost, obzirnost in ne-
doslednost, ki se čim
huje nad nami mašču-
jejo, morajo izginiti.
Osvobodimo se tujega
jarma!

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

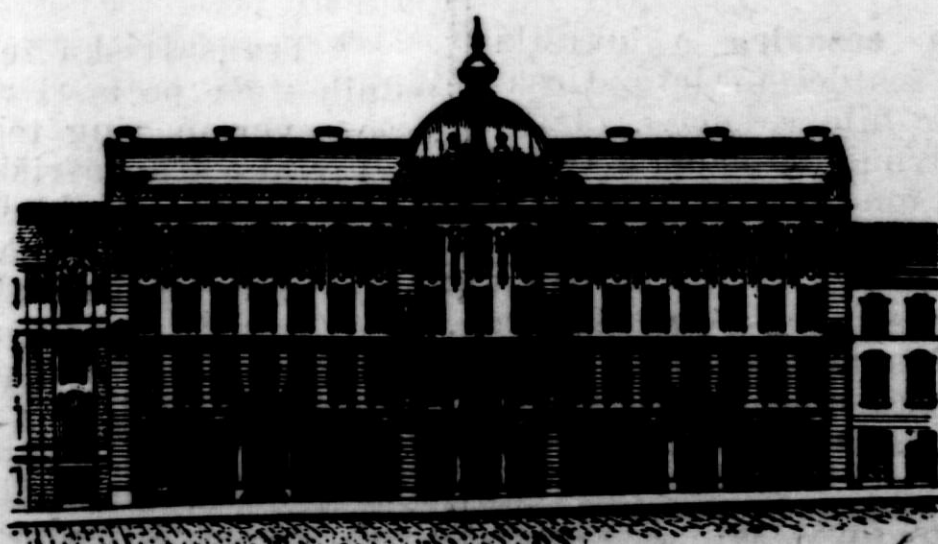
Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

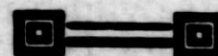
Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vse
svojo močjo. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/4% brez odbitka; nevzdignjene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5% obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditno društvo.

4